

drer Forhandlingerne her i Salen blot i den sidste 3-Aars-Periode, vil vide, at Forholdet er lige det modsatte, at netop til Eksempel Finansminister Vilhelm Lassen med Styrke gjorde gældende overfor Ordførerne for det ærede Medlems Parti, at der burde vises meget større Agtpaa-givenhed og meget større Sparsommelighed, end man fra det radikale Parti vilde indrømme var nødvendigt. Jeg erindrer — jeg deltog ogsaa i de Forhandlinger —, at jeg kom i Disput med den højtærede Ministers Konseilspræsident angaaende, hvorledes Forholdet vilde ligge i det Finansaar, 1908—09, efter mit Skøn vilde bringe en Underbalance paa ca. 10 Mill. Kr. Den nuværende Konseilspræsident mente, at dette var at se meget for sort, og at vi i det Aar vilde have et meget gunstigt Udbytte af vor Statshusholdning, jeg tror, han endog nævnedes et Overskud af 6 Mill. Kr. Men det var netop den daværende Finansminister Vilhelm Lassen og mig, der hævdede, at vi ikke burde se for lyst paa den finansielle Tilstand, og som søgte at godtgøre, at efter al Sandsynlighed vilde vi, hvor udmærket det end saa ud i Øjeblikket, i Løbet af kort Tid komme til Underbalance i vor Statshusholdning. Og det var fra den ærede Ministers Partis Side, at den modsatte Anskuelse gjordes gældende. Det er da virkelig urimeligt at ville lægge hele Skylden paa den Faktor, som netop har advaret og holdt igen over for de meget yderliggaaende Krav, som ere stillede af det Parti, som den højtærede Finansminister tilhører.

Heller ikke har der været Tale om at skjule, at mange af de Laan, vi yde, i Virkeligheden ere maskerede Tilskud. Det har der saa langt fra været Tale om at skjule, at det mangfoldige Gange er fremhævet, baade fra Ministerbanken og fra andre, jeg selv har ogsaa hyppig fremhævet det. Jeg skal erindre om, at det ogsaa har været andet end Ord, thi der foretoges virkelig i Vilhelm Lassens Tid en Handling, som i den Henseende pegede i den rigtige Retning. Det var den — jeg tror for Statskassen meget gavnlige — Foranstaltning, at man fik de forskellige Laan, navnlig til Havne og lignende kommunale Foranstaltninger, bragte fra Papiret ind i Statskassen, idet man fik lavet en Akkord, hvor-

efter de vedkommende Debitorer indbetalte en Del af deres Gæld i Statskassen i Stedet for, at Summerne bleve ved at figurere paa Papiret, og man Aar efter Aar paa Finansloven bevilgede Udsættelse med Ydelse af Renter og Afdrag. Der laa deri en praktisk Erkendelse af, at disse Laan mange Gange vare virkelige Tilskud, og at man hellere maatte se at faa en Del af disse Tilskud refunderet end blive ved at lade dem paradere som Laan.

Jeg kan derfor ikke erkende, at den Bebrejdelse er berettiget, at man ikke har oplyst om Forholdene. Jeg har mange Gange gjort opmærksom paa disse Forhold, og særlig har man gjort opmærksom derpaa, hvad jeg atter og atter maa fremhæve, for at holde igen paa de overordentlig vidtgaaende Udgiftskrav, der saavel fra det radikale Parti som fra det socialdemokratiske Parti ere stillede her i Salen og andetsteds. Det vilde være rigtigere, at vi, saaledes som det ærede Medlem fra Frederiksborg (Dinesen) fuldkommen korrekt anbefalede, ikke her Gang paa Gang kastede hinanden den slette Finanstillstand i Hovedet, men erkendte, at vi alle i større eller mindre Grad have haft et for sangvinsk Syn paa Forholdene. Det gælder alle, det gælder ogsaa de foregaaende Regeringer, men dog saaledes, at disse have været meget mindre sangvinske og have haft et meget sundere og meget klarere Blik paa Forholdene, end den daværende Opposition her i Tinget havde. Lad os erkende, at vi alle have vort Medansvar for de bedrøvelige Finanstillstande, der ere fremkomne, og lad os i Forening arbejde paa at bedre dem. Alle de Bestræbelser, Finansministeren vil udfolde i Retning af Sparsommelighed, skulle have min bedste Støtte, det kan jeg forsikre.

Maa jeg endnu blot tilføje, at naar den højtærede Minister saa en Mangel paa tilbørlig Økonomi deri, at der i det Finanslovsforslag, jeg forelagde, af Forsvarsministeriet var stillet Forslag om et Beløb paa omtrent 10 Mill. Kr. i ekstraordinære Militærudgifter, og rimeligvis vilde se et glimrende Bevis paa Økonomi hos sin Regering deri, at man har foreslaaet Udsættelsen af nogle af disse Foranstaltninger til senere, kan jeg ikke tillægge dette nogen overordentlig Betydning. Naar vi have foreslaaet disse militære Udgifter, er det naturligvis, fordi vi mene, at de have en fornøftig Anvendelse, til Eksempel fordi vi mene, at Københavns Søbefæstning er i sin nuværende Tilstand saa ufyldstgørende, at naar vi overhovedet skulle have